

ὁ πατέρας ἐσώπασε, ὁ Ἀλιόσας τοῦ εἶπε χαμεγελῶντας :
 — Καλά ! Μπορῶ νὰ τ' ἀφήσω αὐτὸ τὸ σχέδιον...
 — Ἔτσι βέβαια !
 Ὅταν ὁ πατέρας του ἔφυγε, κ' ἔμεινε μόνος αὐτὸς μὲ τὴν Οὐστίνια, τῆς διηγήθηκε ὅτι συνέβη.
 — Δὲν πάμε καλά... Ἀκούσες ; ὁ γέρος θύμωσε καὶ δὲν μ' ἀφήνει...
 Αὐτὴ ἔκλαιγε σιωπηλά, κροβώντας τὸ πρόσωπο μὲ τὴν ποδιά της.
 Ὁ Ἀλιόσας ἔξεροκατάλινε.
 — Πῶς μπορῶ νὰ παρακούσω ; Δὲν εἶνε δυνατόν νὰ κάνουμε τίποτε. Πρέπει νὰ τὸ ξεχάσουμε...
 Ὅταν τὸ βράδυ ἔπληγε νὰ κλείσῃ τὰ παράθυρα, ἡ γυναῖκα τοῦ ἐμπόρου τὸν ρώτησε :
 — Λοιπὸν θ' ἀκούσης τὸν πατέρα σου ; Θὰ παρατήσης αὐτὲς τὶς ἀνοσιές ;
 — Μάλιστα...τὶς παρατήσαμε, εἶπε ὁ Ἀλιόσας χαμογελῶντας δακρυμμένος.

Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκείνη ὁ Ἀλιόσας δὲν ἐμίλησε περὶ γὰμο στὴν Οὐστίνια κ' ἔζησε ὅπως πρὶν. Μιά μέρα τὸν ἐστειλε ὁ ὑπάλληλος νὰ σκουπίσῃ τὸ χιόνι ἀπὸ τὴ στέγη. Ἀνέβηκε εὐθὺς κ' ἀφοῦ ἐσκουπίσε τὸ χιόνι προσπαθοῦσε νὰ κατεβῇ. Ἐγλύστρησε κ' ἔπεσε, δυστυχῶς γι' αὐτόν, ὄχι στὸ χιόνι, ἀλλὰ πάνω σὲ κάτι σίδερα. Ἡ Οὐστίνια ἔτρεξε καθῶς καὶ ἡ κόρη τοῦ σπιτιοῦ.
 — Ἐκτύπησε Ἀλιόσας ;
 — Ἄ μὰ ! Δὲν εἶνε τίποτα.
 Προσπάθησε νὰ σηκωθῇ, ἀλλὰ δὲν τὸ κατάφερε κ' ἔχαμογέλισε. Τὸν μεταφέρανε στὸ καμαράκι τοῦ θυροφύτου.
 Ἦλθε ὁ γιατρός, τὸν ἐξέτασε καὶ τὸν ρώτησε πού πονεῖ.
 — Πονῶ παντοῦ. Μὰ δὲν εἶνε τίποτα.
 ... Μόνο πού θὰ θυμῶσῃ τ' ἀφεντικό...
 Πρέπει νὰ τὸ ποῦν καὶ τοῦ πατέρα μου.
 Ὁ Ἀλέξης ἔμεινε δυὸ μέρες στὸ κρεβάτι. Τὴν τρίτη φωνάζανε τὸν παπᾶ.
 — Ἄχ ! Θεέ μου ! Θὰ πεθάνῃς, ἐφώναξε ἡ Οὐστίνια.
 — Μπᾶ, καὶ τί, μήπως ζῆ κανεὶς αἰῶνα ; Πάντα μιά μέρα ... εἶπε ὁ Ἀλιόσας μιλώντας γρήγορα ὅπως ἐσυνήθιζε. Ἐυχαριστῶ, Οὐστίνια, πού ἦσουν καλὴ γιὰ μένα... Βλέπεις τί καλά πού δὲν ἐπαντρεύτηκαμε ; Τώρα τι θὰ γίνουσιν ; ... Πολὺ καλλίτερα ἔτσι ;
 Ἄκουε τὶς προσευχὲς τοῦ παπᾶ, κ' αἰσθανόταν μιά μεγάλη ἀγάλασι, μὲ τὴ σκέψι πὼς θάταν ἐυχαριστημένος κ' ἐκεῖ πάνω, ἂν ἐξακολουθοῦσε νάσαι καλὸς καὶ ὑπάκουος.
 Ἐμιλοῦσε λίγο, ἐξητοῦσε νὰ πῆ κάτι καὶ φαίνόταν ἐκκλη- κτος.
 Μὲ τὴν ἐκπληξὴ στὸ πρόσωπο, ἐτενωθῆκε μιά κ' ἀπέθανε.

Μετάφρ. Φλᾶξ

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΠΟΙΚΙΛΙΑΣ

ΜΙΚΡΑ — ΜΙΚΡΑ

Ἄν θέλετε νὰ ταπιζάρετε μὲ χαρτί τοὺς τοίχους, οἱ ὁποῖοι εἶνε ἀσπιρισμένοι μὲ ἀσβέστη, νὰ τοὺς ἀλείψετε προηγουμένως μὲ ξύδι, γιὰτὶ διαφορετικὰ τὸ χαρτί δὲν πιάνει.

Γιὰ νὰ βρῆς πόσα χρόνια θὰ ζήσης ἀκόμη ἀφαίρεσε τὴν ἡλικία σου ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν 86, τὸ ἐξαγόμενον δὲ διαίρεσέ το διὰ τοῦ 2. Τὸ νέον ἐξαγόμενον δείχνει τὰ ὑπολειπόμενα χρόνια τῆς ζωῆς σου.

Σημ. «Μπουκ.— Ἐννοεῖται δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸ παραπι- στέψης...

Στὸ Φιτζὶ τῆς Αὐστραλίας ἐκτιμῶνται πολὺ οἱ τρώγοντες τοὺς ...συγγενεῖς των, ἐνῶτε δὲ καὶ τὰς συζύγους των! Τὸ τοιοῦτον δὲν θεωρεῖται ἐγκληματικὸν καὶ ἀπάνθρωπον. Ὅσοις μάλιστα καὶ ἂν φάγῃς εἰσαι συγγεμένους, ἂν ἐκτελεθῇ ἀνελεπίπῳς τὰ θρησκευ- τικά σου καθήκοντα καὶ ἂν τηρῆς τὰς προλήψεις τοῦ τόπου.

Ἡ χρυσάλλις ἀπορροφᾷ τὸ μέλι τῶν ἀνθέων δι' ἐνὸς σολῆ- νος, αἱ δὲ μέλισσες καὶ αἱ μυῖγες μὲ τὰς προβοσκίδας των. Τὸ στόμα τῶν ἀρχαίων ἐξ ἄλλου εἶνε περιπλοκάτωτον, ἔχει ὀδόν- τας ὅπως κρατὶ τὴν λεῖαν, ἰδιαίτερα ὄργανα γιὰ νὰ μασᾷ τὴν στερεάν τροφήν καὶ ἀπορροφητικὴν προβοσκίδα γιὰ νὰ ροφᾷ τὰ γυρᾶ. Ἐπίσης περιπλοκάτωτον στόμα ἔχει καὶ τὸ κουνουπί, μὲ ὄργανα κοφτερὰ σὰν πριόνι καὶ ἀπορροφητικὴν προβοσκίδα.

Θέλετε καὶ ἐν οἰκονομῶν μίγμα γιὰ νὰ ἀσπρίζουν τὰ χέρια σας ;

Βράστε καλὰ πατάτες τὶς περισσότερο λευκῆς καὶ τὶς περισ- σότερο ἀμυλοῦσας ταῖς ὅποιες μπορείτε νὰ βρῆτε. Καθαρίστε ταὶς καὶ διαλύστε ταὶς σὲ ἀνάλογο γάλα καὶ ἴ αἰοιρῆ σας εἶνε ἔτοιμη. Ἡ ἐξ ἀμυγδάλων κατασκευασθμένη δὲν εἶναι καλυτέρα αὐτῆς. Ἐννοεῖται ὅτι εἰς τὸ μίγμα αὐτὸ, μπορείτε νὰ προσθέσετε ὅποιοδήποτε ἄρωμα θέλετε.

Ο ΓΛΩΣΣΟΔΕΤΗΣ

Κ' ἐγὼ δὲν ἔξρω πόσα χρόνια προσπαθῶ,
 οὐ ἂ γ α π ὦ τὰ χεῖλη μου γὰ ἄποινε...
 μόλις ἀρχίσω νὰ μιλῶ θὰ μεπεδουθῶ,
 καὶ ἄλλα θ' ἀκουσθῶνε...

Κ' ἐνὸ φωνάζει ἀπὸ μέσα ἡ καρδιά
 «Ἐμπρός, μὴ χάσης, θάρρος, μίλησέ της...»
 ἅμα τὴν ἴδιον κοιτᾷ μου... λέξι... ταυμονιά...
 μὲ πιάνει γλωσσοδέτης !

Τὶ ἐπαθες, μπρὲ γλώσσα ; πράγματα εἶν' αὐτὰ ;
 Μὰ δὲν ἀκούς λοιπὸν τ' ἀφεντικό σου !
 Ἔλα στὸ τοῦ σου, φράνκι... ἄς τὰ χορὰ τὰ
 καὶ μίλα στὸ Θεὸ σου...

Κανένα φίλο δταν βλέπης ἀντικρῶ,
 δὲν ἔχεις τελειωμὸν στὴ φιλναρία,
 καὶ δταν εἶνε τὸ πλεῦρό σου ἡ Μικρῆ,
 μ' ἀρίνεις εἰς τὰ κρῖα ;

Τὶ διάβολο ἔχεις ; δὲν σοῦ ἔδωσα γλυκὸ ;
 μπιρὰ ἀφράτη σοῦλενω' ἀπ' τὸ στόμα ;
 καὶ ἔβαλα στὰ χεῖλη ὅτι λὲς κακὸ ;
 Λοιπὸν τίς θεὸς ἄκουμα ;

Με ἔπῃος τὸ παρόπινο... χωρὶς νὰ ἰδῶ
 πὼς μ' ἔβλεπ' ἡ Μικρῆ ἀπὸ ἄν μέρος...
 -Μίλα, μοῦ λέει, μὴ φοβᾷσαι, ἔλα ἴδω,
 καὶ δὲν δαγκάνει ὁ ἔρωσ...

Τὰ ἔγρασα... τὴν κῆνταζα σὰν τὸν τρελλό...
 κ' ἀφοῦ εἶπε ἡ γλώσσα τῆς Μικροῦλας τόσα
 ἐξήλεψε στὸ τέλος, ἔβαλα μναῖδι
 καὶ ἡ ἴδική μου γλώσσα...

Ἐ λ ὄ θ ὁ γ λ ο σ ο ο δ ἔ τ η ς, τὰ εἶπα διαβασιὰ
 ὅσα εἶχα τόσα χρόνια μαζομῶνα,
 πού ἂν πιστένη τὰ μισὰ ἀπὸ αὐτὰ,
 ὦ ! ὦ ! χαρὰ σ' ἐμένα ! !

Δ. Καμπουρογλοῦς

Η ΙΔΕΕΣ ΤΗΣ ΠΕΡΠΕΡΟΥΛΑΣ

Τοὺς τόπα. Εἶν' ἀδύνατο. Ἄν θέλω ἄνδρα νὰ πάρω.
 Ὁ ! προτιμῶ, πιστέψτε το, καλλίτερα τὸ γάμο.
 Τὶ εἶν' ὁ γάμος ; Βάσανα, μαρτύρια, καὶ πάθια.
 Ἔνα κρεββάτι ἐμμορφο στορωμένο μὲ ἀγκάθια,
 Ἄν θέλω γάμο. Ἐλεύθερη τὴ ζῆση θὰ περᾶσω.
 Σαμάρι ἐγὼ 'ς τὴν ῥάκι μου δὲν βάνω νὰ χτυπάσω.
 Τὴν ἐμμορφή ἡ ἀντίπαρθερ ἠμοιάει κωλοσοῦσα.
 Πλὴν κωλοκυβάνια ἂν παντρευτὴ γένεται καὶ βρωμοῦσα.
 Νὰ μὴ λογαζέται ἡ καρδιά ! Τὸ αἰσθημα τὰ ὀφθαῖμα !
 Νάσαι ποῦλι, πού σὺ κλουβὶ μονάχο πάει καὶ κλείεται ! !
 Παιδιά, ἀρρώστιας, βάσανα ἔτοια τὴν τραγυρίζουν !
 Καὶ τίκοσος ἔνα ξαφνικὸ τὰ στήθια τὴς ἐσχίζουν.
 Τὸ πρόσωτό τῆς γένεται σὶν ἄνθι μαρομῆνο ! !
 Ὅχι, δὲν θέλω παντοῦδ' καλλίτερα πεθαῖνο.
 Ὁ γάμος, 'ς τῆλλα ἀνάμεσα, τὴν ἔβληνη κοιτᾷσαι,
 Καὶ σὰν βουρὸν θεώροτο 'ς τὰ στήθια τῆς βαρᾷσαι ! !
 Πῆσι ἡ πρόνθι ἐλευθεριά ! Τὸ πρόσωτο γέλοιο πάει.
 Μὲ γνώμη ἄλλου θὰ ἐπιδοθῇ ! Μὲ γνώμη ἄλλου θὰ φάη !
 Κι' ἀνίσως τ'εἶχ ἰσθίλαρης ;... Τὰ ρουχὰ μου τιάζω,
 Καὶ 'ς τὴν ἰδέα μοναχῆ τοῦ γάμου ἀνατιριάζω ;
 Κακοχοροζῶ ὁ γαμπρός, αὐτὸς καὶ τὰ καλὶ του ! !
 Μὲ τὴν ἰδέα μοναχῆ νὰ ζῶνιμ τοῦ θανάτου ;...
 'Σ ἐκείνον ν' ἀπιθῶνιμουσ ὀλες καὶ τὶς ἐλιπίδες,
 Πὼς θὰ μὴν κίμῃ ἐλεύθερος μιά μέρα ἀπ' τὶς φροντίδες ;
 Ὁ γάμος εἰς τὸ θάνατο νὰ βλέπῃ τὸ σωτήρα ;...
 Κ' ἡ νύφη νὰ στοχαζέται πότε θὰ γίνῃ χῆρα ;
 Ὅχι δὲν θέλω παντοῦδ' ! Ἀντίπαρθερ θὰ μείνω,
 Μὲ πανηγῖα, μὲ χορούς, μ' ἀγάπες νὰ ἔσδινο.

† Παναγιώτης Πανᾶς